

Французький алфавіт (*L'alphabet français*)

Французький алфавіт складається з 26 літер. Ці літери прийшли з латинського алфавіту. З них 20 є приголосними, а 6 – голосними. Крім цих звичних літер вживаються також літери з діакритичними знаками (*див. нижче*).

Літера	Найменування	Літера	Найменування
A a	[ɑ]	N n	[ɛn]
B b	[be]	O o	[o]
C c	[se]	P p	[pe]
D d	[de]	Q q	[ky]
E e	[œ]	R r	[ɛr]
F f	[ɛf]	S s	[ɛs]
G g	[ʒe]	T t	[te]
H h	[ɑf]	U u	[y]
I i	[i]	V v	[ve]
J j	[ʒi]	W w	[dubløve]
K k	[kɑ]	X x	[iks]
L l	[ɛl]	Y y	[igræk]
M m	[ɛm]	Z z	[zɛd]

Діакритичні знаки (*Les signes diacritiques*)

Діакритичний знак — це надрядковий або підрядковий знак, який використовується для зміни або уточнення значення інших знаків, що позначають звуки.

У французькій мові існує 5 діакритичних знаків:

1) **accent aigu** (*аксанти егю*): **é** — найпоширеніший діакритичний знак французької мови, але ставиться тільки над однією літерою «е»;

2) **accent grave** (*аксан грав*): **è, à, ù** — над останніми двома літерами не впливає на якість звуку і вживається для розрізнення значень слів;

3) **accent circonflexe** (*аксан сірконфлекс*): **ê, â, ô, î, û** — у перших трьох випадках впливає на вимову голосних, в останніх двох пишеться за традицією замість зниклих у ході історичного розвитку мови букв;

4) **tréma** (*трема*): **ë, ï, ü, y** — показує, що в даному випадку не відбувається утворення дифтонга або іншого звуку;

5) **cédille** (*седій*): **ç** — ставиться тільки під «с», показує, що літера читається як [s] незалежно від наступної за нею літери.